

Dağdu ol sadr-ı risālet basdı fers üze kadem
Saldı ol nūr-i nübüvvet pertevin fevkal-ümem

Çalınıp tabl-ı besāret geldi vāh-ı enbiyā
Gulgule doldu cihāna kondu ol sahib-alem

Nūr-i vechinden alında encüm ü sems ü kamer
Bahr-i ilminden bilindi hikmet-i levh ü kalem

Merhabā yâ Mustafā ey nūr-i ayn-ı asfiyā
Merhabā ey vāhib-ül-mī'rāc-ı fid-dācıl zulem

Gelmeseydin āleme sen halk olunmazdı cihān
Dostluğuna yaradıldı ey Nebiyy-i muhterem

Biz gūnahkār ümmete sen sâhı irsāl eyledi
Hamdū-lillāh sana ümmet eylemiş ol Zî-kerem

Yâ Resulallah sefāat kıl Niyâzî bendene
Şol zaman kim bāş açık yâlm-ayak kan ağluyem

Niyâzî-i Musrî Hz. (1618-1694)
(Dîvân shf 147)